

[N. Chr. Christensen.]

ledes at fiskerenkerne ud over kapitalerstatningsbeløbet, der allerede er udbetalt, på linje med andre krigsulykkesramte fra besættelsestiden får en tillægserstatning i form af en årlig pension på et pristalsreguleret beløb på for tiden 3 516 kr., der udbetales i månedlige rater gennem ulykkesforsikringsdirektoratet.

Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge den højtærede socialminister, hvem jeg i øvrigt takker for at han har fremsat dette lovforslag, om det beløb, der nu skal udbetales årlig til fiskerenkerne, uafkortet kan lægges oven på indtægter, de pågældende enker i øvrigt måtte have.

Det er ikke den fulde ligestilling med de to andre nævnte kategorier, der opnås her, men det må vist alligevel siges at være en rimelig ordning. Jeg er i hvert fald vidende om, at fiskeriorganisationerne er tilfredse med lovforslaget og meget gerne ønsker det fremmet. Jeg vil derfor på mit partis vegne give tilslutning til, at denne retfærdshandling lovfæstes. Jeg tror, at fiskerenkerne vil se på den håndsækning, der her ydes dem, og som skal have tilbagevirkende kraft fra 1. april 1959, som noget kærkomment. Tabet af forsørger kan ingen erstatte, men de økonomiske følger kan mildnes. Når der nu til de udbetalte erstatninger lægges dette beløb årlig, tror jeg, fiskerenkerne har lov til at modtage det som den statsgave, det er. Det er under alle omstændigheder en retfærdighedshandling.

Da sagen har været grundigt behandlet i udvalget vedrørende forslaget om tillæg til og ændring i loven om erstatning til besættelsestidens ofre, og da der har været nedsat et embedsmandsudvalg til at finde ud af, hvorledes den årlige pensionsydelse kan placeres rent lovteknisk, er der næppe grund til yderligere udvalgsarbejde. Jeg kan derfor på mit partis vegne tiltræde den højtærede socialministers lovforslag og ønsker det en hurtig gang gennem folketinget.

Adolph Sørensen: Jeg kan ganske tilslutte mig de betragtninger, som de to ærede foregående ordførere har fremsat både af snævert saglig og af mere følelsesbetonet karakter.

Det problem, som lovforslaget tilsigter at løse, bunder i virkeligheden i, at fiskeri-

erhvervets repræsentanter ved revisionen af krigsulykkesforsikringsloven i 1945 ikke turde påtage sig de udgifter, det ville medføre at gennemføre en ordning for fiskerne, der økonomisk lå på linje med den, der blev gældende for krigsforliste søfolk i øvrigt. Der er ingen grund til at gå i rette med fiskerierhvervets folk, fordi de tog denne stilling på en tid, da udsigterne for deres erhverv kunne synes højest usikre og mørke, selv om tiden, der er gået, har vist, at man ikke havde haft nødig at se slet så pessimistisk på det dengang. Det ville i alle tilfælde være ganske urimeligt, om de krigsforliste fiskeres enker nu skulle lide atsavn på grund af, at man dengang foretog en fejldisposition.

Jeg kan, idet jeg også gerne afstår fra at kræve lovforslaget behandlet i et udvalg, på mit partis vegne — uden forbehold for så vidt — tiltræde socialministerens forslag og ligesom de foregående ærede ordførere ønske det en hurtig gang igennem tinget.

A. C. Normann: Hvis jeg skulle give en udførlig begrundelse for mit partis velvilje over for dette lovforslag og for, at vi går stærkt ind for det, ville det kun blive gentagelser af, hvad der er sagt af de 3 foregående ordførere; det skal jeg afstå fra, så meget mere som der ikke alene nu under denne behandling, men også forud er givet meget grundige oplysninger om lovforslaget. Jeg kan derfor i hovedsagen nøjes med at medgive dette gode forslag det radikale venstres meget varme anbefaling.

Jeg har for min del, bl. a. fordi jeg kender de forhold, som nogle af fiskerenkerne i Esbjerg — men det samme gælder andre steder — lever under, gennem en årrække løbet skiftende ministre på dørene for at få denne sag fremmet. Derfor er jeg taknemlig for dette forslag, og jeg håber, at det skal blive gennemført uden nogen form for forringelse for enkerne.

Ayoö Herbøl: Vi kan fra retsforbundets side give vor fulde tilslutning til det foreliggende lovforslag. Der er nu fundet en lykkelig løsning på problemet om en rente til de krigsulykkesramte fiskeres enker, hvorved de opnår en ordning, som svarer til sømandsenkernes.

Jeg har forstået lovforslaget således, at